

Deugen mensen eigenlijk wel?

Over de geschiedenis zal ik maar helemaal stil zijn. Al duizenden jaren bewijst homo sapiens zijn bestaan eigenlijk niet waard te zijn. Over waar het vandaan komt heb ik slechts een vaag vermoeden, maar in de laatste decennia is in elk geval respect overall afgenomen en hebben vele mensen hun eigen alternatieve waarheid ontwikkeld. Ze geloven alleen nog wat ze willen geloven en zelf tussen de oren hebben gezet. Zelfs wetenschappelijke feiten doen er niet meer toe. 'Dat kan wel zo zijn, maar ik vind wat anders'. Alsof die mening er toe zou doen. Iedereen vindt zichzelf belangrijk, assertiviteit is bijna een kwaal geworden.

Het collectief is afgezworen en het individu is uitgegroeid tot een grote kankercel. Wat blijft er dan eigenlijk nog over? Nou, zie onder andere politiek, bedrijfsleven, banken en media. Oppervlakkigheid, preutsheid, politieke correctheid en economisme zijn troef. Ieder voor zich en niemand voor ons allen! De samenleving heeft zijn woordelijke betekenis verloren. Kijk eens gewoon naar buiten. Als ik dát doe dan zie ik bijvoorbeeld mensen hun hond uitlaten, op een plaats die ze zelf wel bepalen, recht onder een bord met 'Verboden voor honden' en bij een speeltoestel voor kinderen. Op die momenten word ik overmand door een mengeling van boosheid en droefheid.

'De meeste mensen deugen', zo heet het recent verschenen boek van Rutger Bregman. Zie [website De Correspondent](#). In een hardnekkige volharding levert het leven van alledag echter nog altijd te veel bewijs van het tegendeel.